

Dosarul nr. 2ra-1746/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. V. Chisilița)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol).

ÎNCHEIERE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ivan Brăilița,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ivan Brăilița
împotriva lui Emil Gîrneț, intervenient accesoriu Ludmila Gîrneț cu privire la
înlăturarea obstacolelor, obligarea creării accesului liber pentru deservirea și
repararea bunului imobil, obligarea demolării construcției neautorizate și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Ivan Brăilița și s-a menținut hotărârea din 08
septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă :

La 01 martie 2017 Ivan Brăilița a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Emil Gîrneț cu privire la înlăturarea obstacolelor în exercitarea
dreptului de proprietate și obligarea demolării construcției neautorizate.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 04 august 2016 a cumpărat încăperea
locativă - ap.XXXXX, dreptul său de proprietate fiind înregistrat la organul
cadastral în aceeași zi.

A mai relatat că apartamentul este amplasat pe un teren care se află în
folosința mai multor proprietari de locuințe și în imediata vecinătate a
apartamentului nr.5 din str. XXXXX ce aparține cu drept de proprietate lui Emil
Gîrneț.

Reclamantul a menționat că s-a adresat Ministerului Dezvoltării Regionale și
Construcțiilor în vederea efectuării unei expertize tehnice pentru determinarea
rezistenței și stabilității construcției ap.6, iar prin Raportul de expertiză nr.1651 din
21 noiembrie 2016 s-a constatat avarierea apartamentului menționat.

A invocat că în urma celor constatate s-a adresat mai multor organe abilitate,
inclusiv Inspecției de Stat în Construcții, Preturii sect. Buiucani, și OCT Chișinău
pentru identificarea consecințelor ce au determinat avarierea apartamentului său, în
final fiind stabilit că acestea se datorează executării de către Emil Gîrneț a
lucrărilor neautorizate, efectuate la apartamentul nr.5

Ivan Brăilița a specificat că pârâțul a efectuat lucrări de construcție la nivelul
2 de la apartamentul ce-i aparține și a edificat un tambur între apartamentele nr.5 și

nr.6 în lipsa certificatului de urbanism și autorizație de construcție, fapt confirmat prin răspunsul Preturii sect. Buiucani din 30 noiembrie 2016. Totodată și organul cadastral prin răspunsul din 09 noiembrie 2016 a indicat lipsa înregistrării juridice a construcției accesorii din lemn lit.2 situată între blocurile părților în litigiu.

A considerat reclamantul că pârâțul fără acordul său a construit în spatele bunului ce îi aparține încă o anexă alipită de apartamentul său, fapt care este vizibil din planul geometric eliberat de ÎS Cadastru. Astfel, Emil Gîrneț prin acțiunile sale încalcă dreptul de proprietate a reclamantului și dreptul de vecinătate.

A solicitat reclamantul înlăturarea obstacolelor create de către Emil Gîrneț în exercitarea pe deplin a dreptului de proprietate asupra apartamentul nr.6 din str. XXXXX, obligarea demolării construcțiilor neautorizate efectuate și anume a construcției accesorii dintre ap. nr. 5 și nr.6, a construcției neautorizate lit. B la ap. nr.5 și a construcției neautorizate la et.2 de la ap. nr. 5 din str. XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 20 iulie 2017 Ivan Brăilița a depus o cerere de concretizare a pretențiilor prin care a solicitat înlăturarea obstacolelor create de către Emil Gîrneț în exercitarea pe deplin a dreptului de proprietate asupra apartamentul nr.6 din str. XXXXX, obligarea pârâțului să creeze acces liber la imobilul nr. 05 din str. XXXXX pentru deservirea și reparația acestuia, obligarea demolării construcțiilor neautorizate efectuate și anume a construcției accesorie nr.2 dintre ap. nr. 5 și nr.6, a construcției neautorizate de la et.2 de la ap. nr.5 din str. XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani Ludmila Gîrneț a fost atrasă ca intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 08 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a fost respinsă acțiunea.

La 11 septembrie 2017 Ivan Brăilița a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 08 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Ivan Brăilița și s-a menținut hotărârea din 08 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

În acest sens instanța de apel a menționat că Ivan Brăilița nu a prezentat probe în vederea confirmării existenței faptului încălcării dreptului de proprietate după cum invocă, or, din cumulul de probe prezentate la materialele cauzei, instanța nu a reținut motive temeinice capabile să răstoarne soluția emisă de prima instanță.

Astfel, instanța de apel a conchis că instanța de a fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, iar concluziile instanței expuse în hotărâre sunt în corespundere cu probele administrate.

La 01 aprilie 2019 Ivan Brăilița a declarat recurs împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că instanța de apel la emiterea deciziei a încălcat normele de drept material.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 20 noiembrie 2018.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 11 ianuarie 2019, dar date care ar confirma recepționarea acestora de către reclamant la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 01 aprilie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ivan Brailița, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ivan Brailița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ivan Brailița, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ivan Brailița împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat